

مردمی ناگزیر از مهاجرت...

در قرن بیستم، منطقه‌ی خودمختار «کوزوو»، بخشی از کشور «یوگسلاوی» بود. زمانی که یوگسلاوی دچار فروپاشی شد (۱۹۹۰)، صرب‌ها که اکثریت کشور را در دست داشتند، خواهان حفظ سلطه بر دیگر اقوام بودند. اما مسلمانان بوسنی، کروات‌ها و مردم کوزوو، به دنبال استقلال و رسیدن به یک کشور مستقل بودند. صرب‌ها چنین چیزی را نپذیرفته و طی سال‌های ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۹، بارها به حمله، بمباران و قتل عام دیگر قوم‌ها پرداختند. درگیری بین صرب‌ها و منطقه‌ی کوزوو در سال ۱۹۹۸-۱۹۹۹ به یک جنگ تمام‌عیار تبدیل شد. عده‌ی زیادی از مردم کوزوو به کشور همسایه، یعنی آلبانی، پناهنده شده بودند. بار دیگر، خطر کشتار دسته‌جمعی توسط صرب‌ها وجود داشت. آمریکا و هم‌پیمانان‌اش دخالت کرده و به بمباران ارتش صربستان پرداختند و صرب‌ها ارتش خود را از منطقه خارج کردند. در سال ۲۰۰۸، کوزوو به طور رسمی اعلام استقلال کرد. بیش‌تر کشورهای جهان، کوزوو را به عنوان یک کشور مستقل، به رسمیت شناختند اما صربستان این استقلال را نپذیرفته و کوزوو را بخشی از خاک خود می‌داند. حدود چهارصد هزار نفر از مردم کوزوو که به آلبانی پناهنده شدند، در اردوگاه‌ها و در چادرهایی شبیه به آنچه در زیر دیده می‌شود، پناه گرفتند.

عکاس: بیان آرتوس برتراند

آلبانی، اروپا

آیا این اردوگاه شباهتی به شهر دارد؟ آیا احساس کسی را درک می‌کنید که فقط با لباس‌هایی که به تن دارد، برای همیشه ناگزیر از ترک خانه‌ی خود می‌شود و نمی‌داند شب را کجا به سر خواهد برد؟

این پرسش برای بسیاری از مردم، واقعیتی دردناک است. به هنگام جنگ یا بروز بلایی طبیعی (مثل خشکسالی، زلزله یا سیل)، زن و مرد و کودک مجبور به ترک محل زندگی خود هستند تا فقط بتوانند جان خود را به در بَرند. این افراد را «پناهجو» می‌نامیم که جمعیت آن‌ها در سراسر جهان نزدیک به ۲۱ میلیون نفر است.

گریز از مصیبت‌ها، منحصر به قرن بیستم نبوده است. در سراسر تاریخ بشر، این وضع وجود داشته است. در قرن نوزدهم، تعداد زیادی از مردم ایرلند به دلیل بروز قحطی ناچار به ترک کشور خود شدند. بسیاری از اهالی ویتنام و کامبوج در دهه ۱۹۷۰، کشورهای جنگ‌زده‌ی خود را ترک کردند و پناهجو شدند، و چندین سال در اردوگاه‌ها و زیر چادر به سر بُردند.

کودکان و نوه‌های پناهجویان امروزی، سرمایه‌های انسانی بسیاری از کشورها محسوب می‌شوند، اما زادگاه خودشان، از استعداد آن‌ها بی‌نصیب می‌ماند.

امروزه نزدیک به ۲۱ میلیون پناهجو در سراسر جهان پراکنده‌اند.

منبع:

آینده‌ی کره‌ی زمین (مقدمه‌ای بر توسعه‌ی پایدار برای جوانان)، فلیپز، دوپوا و والرئ گیدو، محمدرضا داهی، انتشارات فنی ایران، ۱۳۸۹.